

De més drets comen debem.
De més drets comen debem.
Les drets individuals son
imprecriptibles, sagrables
és inalienables. **o**
Legislar la Llibertat veu
pretext de garantiria, es
cometre atoutat contra ella. **o**
La Llibertat propia tamba allí
abent comença la Llibertat
ajena. Es lliu, donchs, al
individu per tot lo que no
perjudica a un altre. **o**
La religió que produeix
les religions no es més que
la fórmula del engany ab
que's pretén perpetuar la
injusticia social en lo mon. **o**
Les religions son coses
d'aborris que vénhen de la
crueltat d'admetre capítols en
la terra, anegant pagat
ocultos interessos al cel.

PERIÒDIC POLÍTIIC VERMELL

LA TRAMONTANA
defensa 'ls principis
liberals més avançats, comen
elementos de cap mena. **o**
La TRAMONTANA es anti-
religiosa de totas las reli-
gions, perquè totas son
igualmente dolentes y de-
pressives para la dignitat y
la inteligencia humana. **o**
La TRAMONTANA en política
defensa sempre al més ad-
vansat contra 'l més reaccionari,
y sosté la necessitat
d' una gran reforma social
que transformi 'l modo de
ser del productor, avuy
republicà al capitalisme. **o**
La TRAMONTANA no està
afiliada a cap partit, servint
los interessos generals de la
llibertat comen comproment
al comproment de cap mena.

La salut del poble es la suprema ley

La TRAMONTANA es lo periòdic que 's publica en idioma català més avansat en ideas polítiques, religioses y d' economia social.

Lo Treball es la primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, 1 peseta trimestre.— Extranjer, 2
Las suscripciones se pagan por adelantado

ADMINISTRACIÓ: carrer de Ponent, 1, 1.º: BARCELONA
Pels pagus d' admetes llibrarians del Giro Móvil, lliure de fill sobre
y sellos de 15 céntims. No s' admeten llibrarians especials de periòdic

PREUS DE VENTA
Número solt, 6 céntims.— 30 exemplars, 1 pes.
Surt d' llum puntualment cada divendres

EFFECTES DE LA PRIMAVERA

TRENCA-CAPS

La cara d'Espanya està de tal modo, que ja no més se li veuhen los florncos, barbs, vespers y granots que hi té

FLORONCOS INGLESOS

UN FLORONCO FRANCÉS

ERUPCIO UNIVERSAL

LO 1.º DE MAIG

Entrats ja al mes d'Abril, precisa ocuparse de la fetxa del 1.º del mes entrant, com dia senyalat en que la classe obrera de tot lo món té de procurar que no passi may més sense protesta contra l'actual ordre econòmic y sense una manifestació de las forças proletàries que desitjan emanciparse d'una vegada sacudint totas y cada una de las moltas tiranías que encara subsisteixen en règimens que hipòcrita y traïdorament se denominan de llibertat.

Nos donan la justa mesura de la injusticia de la societat present sos propis defensors, als qui no arriba la camisa al coll a mida que avansa el temps cap al 1.º de Maig, tement que per ells pugui ser aquell un dia de trist record si'l proletariat universal sapigués posarse d'acort per caminar depressa y bé envers sa emancipació.

Es tanta la preocupació de las classes privilegiadas per aquesta memorable fetxa, que mentres las col·lectivitats obreres restan tranquilas y encara no tenen res acordat sobre lo que en definitiva pensin fer aquest any, que'l dia s'escau en diumenge, la burgesia grossa y petita y la premsa assalariada ja fa temps que's remou y s'agita en lo buyt procurant borrar los temerosos plans que creuben que ja sens dubte haurán tramutats tots los socialistes junts pera provocar lo gran dalibaix que tant se tem.

Y nosaltres creyem que res millor tal vegada que seguir los consells que inspiren la por y la estupides dels privilegiats, perque ja diu lo ditxo que *del enemigo el consejo*.

Els veuben en somois la unió de la classe obrera per anar a la revolució social, a la huelga, al meeting, a la manifestació, a tot arreu, y tremolan de pensar lo que podria succedir si la massa treballadora que pensa y sent nos infonunj arribés a anar unida. Donchs sapiguem nosaltres treuren bon consell de sa scitura, y unimnos tots d'una vegada per anar a la conquesta de nostras drets, tan fàcil d'adquirir calgutissos tots plegats com difícil de mantenir mes mentre uns ab altres se fustia-trasfude guerra la treballadora.

Prou exemple n'havém dugut y ensenyansa bona podrem treure de lo que ha passat en los dos mesos de Maig passats darrerament. La desunió, pitjor que la desunió, la guerra que's feyan en contra altres los partits socialistes, y en particular los dos que més podían influir dintre la classe treballadora, fou causa de que casi tot los esforços se malograssin pera conseguir algun pròch en lo camí d'obindre la jornada de vuyt horas. Los socialistes anarquistas, punyaladors de la huelga, quedaren, no ja reduhats a sus propias forças, sino tanint d'aguar la guerra de sos companys del partit obrer, que en aras d'una ridícula petició de jornada legal als poders públics dificultavan la acció dels altres, més que per altra cosa, pera disputar los supremacia y influencia entre la classe treballadora.

Donchs aquestos espectacles, en nostre concepció, está en l'interés de tots que desapareguin, y res més a propòsit que un 1.º de Maig pera illmar esperanzas, si la bona fe en uns y altres y l'interés pel bé general del obrer fos lo que gués las intencions de tots plegats.

Si, per exemple, lo partit socialista obrer descairà la petició als poders públics de la jornada legal de vuyt horas, que ja sab molt bé del cert que, lo que es per ara, están molt verds de conseguir, no seria difícil posarse de acort no lo demés, que podris consistir, a nostre entendre, en la celebració de grans meetings y en apoyar tots plegats a alguns dels oficis que poguessin estar en millors condicions d'anar obrint, per la resistencia, las vuyt horas de treball diari.

En cambi si alzó no sab ferse y continúan los antagonismes que tant de mal nos han fet soyos anteriores, prepríntse los causants de tal estat de cosas a carregar ab la responsabilitat a que per sa intemperancia s'haurán fet acreedores davant dels ulls de la classe treballadora que no está tan fàcilment per influencias personals o per apassionaments de sectari, y emigan segura de que per aquí van a anulació més completa, en tant que una pènia ineluctable avuy podria molt bé aplanar lo camí a futuras intelligencias per demà que no podrien portar al logro de las aspiracions del proletariat militant que desitja emanciparse del tot.

GARROTADAS DE CEGO

A mida que va acostantse'l 1.º de Maig y la por, fent de las sevas, va estemordint a las classes privilegiadas y abultant totas las cosas a moltas autoritats que somien ab petardos y veuben montanyas ahont no més hi ha grans d'arena, també se van succedint ab frequencia deplorable y ridícula las garrotadas de cego de certs funcionarios públics contra'l poble pacífich y honrat baix pretext de quimericas agafadas de trastornadors del ordre.

Varias vegadas nos havém ocupat de la injusticia que implicita y la intranquilitat que determina aquesta procedir arbitrari de moltas autoritats, que, faltadas de la serenitat que haurien de tenir en totas las circunstancias difícils portadas per l'exercici d'un dret, a las primeras de cambi de qualssevol aconteixement que no'ls siga simpàtic, no saben fer res més que empresonar, detindre, processar, oprimir a tot hom y a qualssevol que pugan arregar dels que saben que no pensan en los estrems mollos dels partidaris d'idees atresadas; pero ja sabem que es inútil preténir convence als que van d sobre, y no es per ells certament per qui ho dihem, sino precisament tot lo contrari, que ho dihem perque'ls que van d sota se'n cause, y convence de que'ls de dalt may, per sa voluntat, voldrán posarse a baix, los oprimitos sian los que'n cuydin de nivellar las desigualtats inicuas que avuy imperan.

De modo, que ja concitadors del panyo autoritari com a bons sastres per las vegadas que havém sigut victimas d'ell, no pretendim may que s'adobe, sino posar als ulls del públich de relleu sa mala calitat pera que tan prompte pugan sèpiga prescindir d'ell.

Y que las garrotadas de cego van posantse a la orde del dia més y més a mida que s'acosta lo 1.º de Maig, no's necessita tenir los ulls molt oberts pera veureho.

Després de passet més de mitj any de relativa tranquilitat, venen los successos de Jerez, deplomables si, pero ab gran ensenyansa del mal-onor d'Andalusia. Y per més que allí fou una algarada sense plan ni concert ni res que les témer per la actual societat, ni tan sola per cap institució existent, com s'acostava'l 1.º de Maig, lo govern tenia por, y als successos de Jerez aplicá la garrotada de cego del procedim militar, y s'atracá un patibul ahont se garrotaren per jefes de rebelió militar individiuos que may havien conegut ni estat en relaciones ni ab un ranxeró del exercit.

La garrotada de cego del patibul de Jerez aixecá protestas, produhí efervescencia entre la classe obrera, y continuant la política conservadora de tiranisar al compís de la ridícula por de las classes privilegiadas, continuaren las garrotadas de cego, fent de cap las autoritats gubernativas y de bras las judiciales, secundadas unas y altres per aquesta policia generalment tan inepte y degradada en la persecució de veraderos criminals com activa y ridícula buscant gent d'idees avanzadas.

Tots recordém a Barcelona lo petardo esclatant a la plassa Real y sas estranyas circunstancias, que fan a tante gent sospitar que ningú que'n digués ó pensés per partidari de la emancipació de la classe obrera podria haver comés aquell odiós atentat. Donchs las presons fetas ab tal motiu, igual que las del Maig darrer en que fou víctima d'ellas lo director d'aquest periòdich, van també resultant veraderas garrotadas de cego.

Deixant apart lo injust que es que al esclat d'un petardo s'agat a qualssevol pel sol fet de professar determinadas idees, sent ellas per sí solas materia d'indictes en llenguatge judicial pera incoar processament, deixant apart aquesta injusticia, repetim, que no es poch deixar, sembla que resulta que molts dels presos per aquells aconteixements ni saben de que'ls parlan, no ja en materia del petardo ni de la segona garrotada de cego de volar lo consolat de Alemania d'aquesta ciutat, sino que ni tan sola saben que son idees socialistes de cap mena, per no haverne may entés ni professet cap.

Y per si tots aquestos actes no bastessin a descreditar lo principi autoritari que s'aplica als partidaris de totas las idees avanzadas tan bon punt arriban a inspirar un poch de temor als reaccionaris, acaba de passarne un'altra en

aquesta capital, que resulta una de las més típicas garrotadas de cego que policia y autoritats de tota mena pugan clavar entre cap y coll del més pacífich é inofensiu ciutadà.

Los diaris d'aquestos dias han donat una noticia, sens dubte proporcionada en los centres oficials, per la qual sembla que la societat havia tornat a salvarse, gracias als desvelaments de nostras previsoras autoritats, d'un horrosor daltibaix ó d'una tremenda revolució d'aquellas que poden portar periodos de saturnals constituyents segons en Maný y Flaquer.

Se tractava, segons insinuavan los diaris, de una dona que venia d'Oran (oh!) y portava cartas (oh!) per una revolucionaris (uh!) que tenien certs plans (y...) y que volian armar la gorda (uh!). Donchs si, aquesta dona contan que era la d'un tal Llanerret, un dels assaltants del quartel del Bonaccés, y inaturalment portant cartas a gent de per aquí, no podia per menos de tractarse d'algun altre assalt al canto. Pero com la policia vigila (horror!) s'ha posat al moment sobre la pista (Saint Anton!) y ha agafat a dos dels premissos terribles conspiradors (Deu los hagi perdonat!). Tal es lo que se han dit los periòdichs d'aquestos dias.

Mes dona la casualitat aquest cop que dels dos terribles conspiradors agafats, nosaltres nos concerrim un molt bé, y res més ridícul que son empresonament. Es un jove d'uns vinticinchs anys, caixista d'ofici, que treballa en la tipografia ahont s'imprimeix aquest periòdich, que no figura ni pertencien a cap partit polítich, molt pacífich, honrat y bon treballador, baix d'estatura, rajutich y gèperut per més senyas. Donchs a aquest bon mossó se l'ha agafat, segons diuen, per jefe de gent d'acció dels partits republicans, company d'armas (!) del Llanerret y qui dimoni sab si fins emissari de'n Ruiz Zorrilla y futur capità general de la república espanyola. Lo dividrens a la nit fou amarrat aquest pijaro de cuenta (!), lo dissapte estigud a Governació, y fou luego entregat a la autoritat militar que tant incomunicat en los calabossos dels quartels dels Docks fins dimars, y continuat encara pres a horas d'ara.

Y saben que deu haver sigut la mare dels ouos de tan tremenda y profitosa agafada? Donchs que diuen que la dona de marras del Llanerret portava las cartas comprometedoras (uh!) y en una d'ellas se donavan expresions per un tal Badó de la Barceloneta y també diu si pel metje Parés, quins capturs s'interessá pel tribunal que entengud en lo fallo de la causa incoada per l'atxich al quartel del Bonaccés, y com lo pres a que fem referencia se diu Salvador Perich, y viu a l'ostia, qui sab si nostra previsoras policia s'ha cragat trobar lo Badó y el Parés tot en una sola pensa, y... garrotada de cego contra ell, sens cuydarse de si era Perich lo Parés, ni de si resultava un Badó malaltís y gèperut lo terrible jefe de la gent d'acció dels partits republicans. Lo servey quedá ja prestat, un Badó ha quedat pres, y qui tinga tinya que vagi grant, y Deu y'l dimoni'n guardi de que un revolucionari dongui expresions per algú que porti tot mateix nom de pila.

Y sort encara haurá tingut aquest individuo d'esser entregat a la autoritat militar, que per sos procediments es fácil que l'entregués menos de retzas endintre que ho hauria fet la autoritat civil, que si me l'arriba a declarar processat pels indics de la denuncia policíesca, com ve fense en totas las qüestions polítiques, ja tenia allotjament per mesos lo Salvador Perich, pel delict de dirse Badó y viure a la Barceloneta, no poguent servir ni'l tirarse tot a la esguera de salvo-conducto per no pendrei per jefe de gent d'acció.

Vol trobarse si mon una garrotada de cego més gràfica y típica que la que acabém d'explicar, y ab circunstancias més excepcionals y ridículas que las en que aquest s'ha portat a terme?

Donchs mentres la policia cayguen en tant il·lusionas equivocacions, ella será la primera causa d'intranquilitat de molts gent pacífica y honrada.

Anirém entrant a nostras lligedors del curs que vagi prenent aquest assumpto esguerrat.

IMITACIÓ

Si veus ab mí, nina,
tu, qu'ets la més bonica

de totas las que poblan aquesta terra misera, seria la més ditxosa, seria la més feliç, i causaria enveja a totas las amigas.

Escolta'l que t'proposo; no cregas que mentida me heu dit de me l'habia, puig tal es prohibida. Ab mi parria sempre las penas y alegrías, aixís com també, hermosa, las pelats de las misas, y 'ls quartos qu' a las animas en caixas deposita aquesta gent tan credule qu' a naitres nos supia.

Oh tu, sinera hermosa, no sigas tanta, vine, veurás lo que 's disfruta allà en la sagristia.

Quan gaja primavera i visitaroos vinga, podrás, a ton capritxo, anar-te tota los dies a dar pascejas y voltes per la erbre de tranquils que jo no poseheixo al altre part de vilat; y quan en la estichada lo sol ab forsa pica, sentada sota un ombre iroin a tot trobar d'anim, al veure cont palurats totes mos conchias traguan y dins las mevas eras solant, las depositant: ¡Y a la tarde, nineta, quins época més rica! quan a collir 'ls cançons de frost rich de las vietas, te dich que jo hi disfruta... ¡quin pler!... ¡quina alegría!

¡Cóm noi... ¡més de cent cargas de vi donan mas vinyas... y a l' época més feda, quan l' hivernada arriba, veurás totes las abshores que be 'ns passen la vida sentats prop de la estufa tot fentnos mit joguinas, no fent may altra teyna que jatre y... dir la missa.

Y si nostra unió, en premi, lo bon Deu senctifica, y 'ns concedeix un ángel per far nostras delicias... ¡qué 'ns fa a naitres que t' vulgo ens diga y contradija!

Visquem contents nosaltres, tinguem vida feliç, y a totdeu que 'ns critiqui... ja 'ls ho direm de missas.

XERINQUILLA.

Rubi 28 Mars 1895.

Justicier Director: Nostra ajuntament neo-carliniano ab careta conservadora castellanica, n' ha fet una de las sevas.

Pera complice a son illegitim pare y protector lo rector D. Joseph Balta, ha deixat cessant sis ajudants de las escolas publicas, tant de noys com de noyas, alguns econòmics, sent aixís, que ha votat una subvenció a favor de les escolas privades, y al mes de Juny de 1894 es dignó a que 'ls de la cresta de baix fan una guerra sense quarter al digne mestre de noys D. Artur Ferrer, a qui acusan de ser tramassó y enseyyar poch la doctrina.

Si la pasta conservadora continúa imperant, aviat aquest poble, de antigas historis revolucionarias, será conegut ab lo títol de Navarra Xica, tal es lo foror de certs tipos empenyats en convertirnos en miserreres. Mes, no ho logran. Aixís com la jesuít Aguilera, fill d' aquest poble, va dir en l' últim sonament que 'ls socialistas, ab nostra propaganda, voliam arrancar adelpes al catolicisme, y en cambi Deu 'ns arrancaria l' fetge, nosaltres als de la cresta de baix los arrancarem la llana fent venir a Rubi gran número de Tramontanas, y així ho logrem en las escolas perque aquí 's situata certis politichs, castellanics, ansons y altres herbas per l' íntel fan esquetas al rector Joseph Balta y comparsas.

AMOR. BENVENIDAS.

Mentres s' estudia la manera de millor perseguir als partidaris d' ideas avanzadas baix la capa de petardos, al Congrés s' ha preu ja en consideració una proposició d' lley rebaltant molt la penalitat en los furtos, que ja no serán delictes, sino simples faltas, no passant de cinch pesetas.

Y cuydado que no tinch pas ses que dir en contra de la reforma.

Pero 'm xoca, y 'l faig constar, lo detall de que mentres se projectan patibuls per tots costats contra determinadas ideas, se allegeran las penas als lladregos de poca categoria...

Convensus tal vegada 'ls pares de la patria de que als lladres de elevada categoria ja fa temps que la lley no 'ls sanciona.

***

Vaja, que si no tinch por desveltament may interrompt de nostras autoritats, potser que a aquestas horas Barcelona seria ja una mar de sanch ó un dipòsit de caps tallats ó un pilot de runas pels efectes de la dinamita, perque segons diuhen alguns periódichs de casta conservadora, lo dilluns a la tarde un exercit anarquista d' uns 60 homes s' havia situat a la plassa, de Tetuan, y tractavan d' embargar tots los burros de las terrayres pers ab ells donar un assalt a la esquadra espanyola y proclamar la revolució social y la degollina de tothom que a casa seva se li trobessin més de 15 céntims en monedas d' or ó plata.

Pero sembla que 'l dilluns las autoritats de Barcelona no obraren com las de Jerez, que delixaren fer pel gust de luego extasiarse en la contemplació del patibul y d' una reunió magna de butxins, sino que en la ciutat dels comtes se posaren desseguida los guardas-paseyo sobre las armas, y ajudats dels que regan los jardins y algun escombador de carrer van ayualir la revolució y netejar de conspiradors los pedrisos de la plassa de Tetuan, ahont, si hi agafava aixió la policia, no podra per menos de resultar altament perillós l' anarhi a pendre 'l sol per no resultar materia d' algun servey important.

A tal extrém ha arribat ja la seguretat personal a Barcelona en aquestos temps de plagas conservadoras que s' espantan pel 1.º de Maig y no reparan en medis pera lograr lo fi que 's proposan d' engarjoliar obrers d' ideas avanzadas.

***

Com l' ex-convent de Sant Tano que serveix pels jutjats es tan tronat, vell y rainós, lo dilluns se va desprender del nostre una pedra en lo jutjat municipal del districte de Llotja, cayent demunt del assiento que ocupa 'l fiscal.

No sabem si aixó 's dirá que es alguna maquinació anarquista, y si 's farán presons per tal atentat.

Pero si creyem que si 'l fiscal tingué d' estar-se tantas horas a la oficina com un treballador al taller, prou la pedra 'l troba sota y li conta un quènto que res hauria tingut d' agradable per ningú.

Ab lo qual s' ha demostrat, ab eloquencia no escassa, que aquest que treballa massa a més mala está exposat.

***

L' ex-rey de Servia Mila s' ha venut fins la familia y la ex-majestat per una quantitat de mils naps.

Y ab motiu d' aquesta gloria monárquica lo primer ministre de Servia ha notificat a totas las demás potencias que l' ex-rey es deixat de ser membre de la dinastia regnant en aquella nació, a pesar de que l' actual rey es un fill seu.

Meditem sobre la moralitat de es real, que fins arriban al escándol de que 'l marit de la dona no siga ni legalment lo pare del seu fill.

Ja que en materias extra-legal se saben molts reals fills d' estrangers...

Sense necessitat d' allunyar-se ni a Servia.

***

Fa molt temps que se sent parlar de la horrorosa fam que 'l poble rus está passant aquest hivern.

Donchs mentres las classes poderosas fan molt poch ó no fan res en favor de tanta miseria, varios soldats de molts regiments han demanat a sos jefes que se 'ls escursi d' una quarta part lo pa y s' envihí als pobles més castigats per la fam.

Los acaparadors de las riquessas podrian aprendre en aquest mirall dels pobres soldats russos...

Si la gent rica no tingué ja la sensibilitat a prova de conveniencia altament egoista.

***

A París no sé que redimontri 's fa ab los petardos, que diuhen que 'ls dispersan los anarquistas.

Y jo, igual a París que a Barcelona, optino lo mateix: que 'ls petardos no poden fer més que dany a la causa del treball, y tant aquí com allí los crech dispersats per enemichs dels treballadors.

Aixó de que 'l fi justifica 'ls medis es máxima que no més poden trobarla acceptable 'ls jesuítas.

***

Un bunyol republicà.

La minoria republicana del Congrés, a pesar de tots sos bons desitjos de fer una campanya d' economista, no ha pogut posarse d' acord en demanar 'ls suprestió de 'la paga al clero, perque hi ha alguns diputats republicans que la patrocinan, y s' ha declarat la qüestió libre entre 'ls partidaris de la republica.

Lo qual que vol dir, en bon romans, que quan vingui la republica d' aquestos senyors, lo clero no podrà sas pagas ni sa importancia dintre l' Estat.

Y com mentres se conservi la preponderancia clerical es inútil pensar en lo progrés tranquil y reposat del mon, queda jurjada la republica d' aquesta gent.

Que ab mucha infanteria y artilleria resultaria igual a la d' en Castelar.

***

En lo darrer suelt de Ventadas del número de la setmana passada, donavam noticia d' una carta rebuda de Sant Quinti de Mediona en la que 's passava de relit: un abus comés per dos agents de la autoritat.

Donchs be; bastá aquell suelt als caciques de Sant Quinti para que s' excessiva, y anant a fer per a este mendir ab amenssas de mala lley els que havian presenciat lo 'st, han agut acobardirlos y fer que vinguessin a retirar la carta, a pesar de ser molt cert l' atropell que en ella 's consignava.

A lo qual sols tenim que dir: que mentres en los pobles no hi hagi virilitat y coratge pera resistir certes imposicions, continuaran sempre sent victimas del caciquisme, encor que sia tan baix y estúpil com lo de Sant Quinti de Mediona.

***

En lo congrés d' Inglaterra s' ha votat ja una lley de treball fixant en vuyt horas la jornada dels miners.

S' ha votat, sí. Pero en la votació ha obtingut 160 vots en pro y 272 en contra.

Lo qual vol dir que no més 'l han acceptada las oposicions y que 'l govern l' ha votat...

Y se l' ha tret de demunt.

***

Lo vehí poble de Martí de Provensals, aquest últim dissabte celebrá ab una vetllada la proclamació de la Commune, omplint de gom a gom la gran sala d' en Queraltó del carrer del Clot.

Feren us de la paraula los companys Alvarez, Abayá, Esteve y la companya Clararunt, dirigit aquesta ditima una exhortació a las donas, que hi eran allí en gran majoria, causant entre ellas extraordinari entusiasme.

També hi prengué part generosament lo coro «Amor Social», cantant ab gran afinació las pessas «La Humanitat é Inspiració Social», essent l' autor de la música y lletra de totas dugas l' il·lustrat director de dit coro company de Val.

Vingan actes com aquestos, que aixís se manté viu lo foc de la revolució pera quan se ne hagi de tornar a fer us.

•

La Societat Autònoma de Donas de Barcelona celebrará lo próxim diumenje dia 3 d' Abril, a las 4 de la tarde, reunió general en son local social, pregant la assistencia de totas las socias.

•

Lo diumenje al matí se feu a Girona l' enterro civil del jove Sixto Vinyas, quin cadavre fou portat al cementiri libre per numerós acompanyaments.

Los esloros dels clericals foren tremendos pera veure si podian evitar aquesta manifestació anti-llanuda, estant tot lo dissapte la casa mortuoria plena de capellus, jesuítas y tota mena de corps procurant que aquella carn morta no se 'ls escapés.

Al cementiri libre hi hagué l' corresponent tragala al clero en forma de discurs llurpendedor.

•

